

Epätoivon keskellä kaikuu hapuileva ääneni, käteni laskeutuu sykkivälle ihollesi ja tuntee tuskasi painon kuin omansa. Mitä voi ihminen toiselle sanoa, kun maailma on meitä vahvempi ja ankarampi? Vain helliä sanoja voi kuiskailla. Odotan vain, että kuulet minut, kuuntelet, että tunnet ja päästät minut luoksesi, että kaiken keskelläkin muistat meidät. Se on meidän ihmeemme, rakkaus.